

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/3/2018
Identifikačné číslo spisu: 2017200047
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2017200047.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci žalobkyne: A. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. D. Č.. XXX/XX, J., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor peňažných prostriedkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností, Špitálska č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/7501 zo dňa 10.08.2016 o odňatí parkovacieho preukazu, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 07.08.2017, č. k. 44Sa/7/2017-74, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 07. augusta 2017, č. k. 44Sa/7/2017-74 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd rozsudkom zo dňa 07.08.2017, č. k. 44Sa/7/2017-74, zrušil rozhodnutie žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/7501 zo dňa 10.08.2016 (ďalej aj len „preskúmané rozhodnutie žalovaného č. 7501“) ako aj prvostupňové správne rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava č. TT1/OPPNKŤZP/PČ/SOC/2016/38276 zo dňa 10.05.2016 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie č. 38276“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd pri preskúmaní rozhodnutia žalovaného č. 7501 zistil, že týmto rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. 38276 o odňatí preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom (ďalej aj len „prekaz ŤZP-S“). Dospel k záveru, že tak prvostupňové rozhodnutie ako ani preskúmané rozhodnutie žalovaného č. 7501 nie je dostatočným spôsobom odôvodnené z hľadiska, ktoré skutočnosti viedli správne orgány k záveru o zlepšení zdravotného stavu žalobkyne a ako bola zlepšená jej mobilita, resp. sebestačnosť, samostatnosť a samoobslužnosť. Absencia riadneho vyhodnotenia skutkových okolností, ktoré viedli k záveru správnych orgánov o zmene zdravotného stavu žalobkyne podľa krajského súdu spôsobila nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu, preto rozhodol o ich zrušení a vrátení veci žalovanému podľa § 191 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Rozsudok krajského súdu bol doručený

žalovanému dňa 15.08.2017 a žalobkyni dňa 16.08.2017.

3. Rozsudok krajského súdu napadol žalovaný (ďalej aj len „sťažovateľ“) včas podanou kasačnou sťažnosťou z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, teda z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietol, že hoci lekársky posudok a komplexný posudok nie sú neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov, tvoria záväzný podklad týchto rozhodnutí. V odôvodnení svojho rozhodnutia žalovaný uviedol, že: „menovaná bola posúdená v roku 2012, kedy pre zhoršenie aktivity ochorenia, neskôr aj zápal ľavého bedrového kĺbu a kompresívnu zlomeninu 2. driekového stavca musela používať francúzske barle a bola odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. V súčasnosti nemá zápalové ochorenie bedrových kĺbov, nemá v nich obmedzenie pohyblivosti, ochorenie je na liečbe stabilizované, nová patologická zlomenina nie je zdokumentovaná“ a dôvodil tým, že „V predchádzajúcom období bola odkázaná na individuálnu prepravu pre poruchu mobility. Podľa doložených aktuálnych odborných lekárskeho nálezov prišlo u menovanej k zlepšeniu v zdravotnom stave, mobilita je v norme, nevyžaduje individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, nemá praktickú ani úplnú slepotu oboch očí“. Také odôvodnenie svojho rozhodnutia žalovaný považuje za dostatočné, keď komplexné posudky boli žalobkyni doručené spolu s rozhodnutiami správnych orgánov oboch stupňov a tieto podrobnejšie a medicínsky odborne uvádzajú, ako sa zmenili pomery ohľadne zdravotného stavu žalobkyne.

4. Sťažovateľ poukázal aj na to, že v kompetencii pracovníka, ktorý rozhodnutie vydáva, nie je preskúvanie lekárskeho nálezov a vyjadrovanie sa k odkázanosti na individuálnu prepravu - k týmto sa vyjadruje posudkový lekár. V konaní o parkovacom preukaze upravuje lekárska posudková činnosť § 11 ods. 13 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z. z.“).

5. Sťažovateľ žiadal, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Žalobkyňa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaného poukázala na ťažký zdravotný stav a trvala na vrátení parkovacieho preukazu. Nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými osobami a pre rešpektovanie jej prirodzenej dôstojnosti premiestniť sa k vozidlu MHD a späť, nastúpiť, vystúpiť a udržať sa v ňom. Uviedla, že nemá s podávaním žalôb skúsenosti. Zdôraznila, že v žalobe sa doslovne domáhala preskúmania troch rozhodnutí úradu a žalovaného vo veci parkovacieho preukazu, finančného príspevku na prevádzku osobného motorového vozidla (ďalej aj len „OMV“) a príspevku na kúpu OMV. Navrhla, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal rozsudok krajského súdu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného je dôvodná.

8. Z administratívnych spisov žalovaného kasačný súd zistil, že predmetom rozhodnutí žalovaného číslo UPS/US1/SSVOPPKPC1/7501 zo dňa 10.08.2016 a ním potvrdeného rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava č. TT1/OPPNKŤZP/PČ/ SOC/2016/38276 zo dňa 10.05.2016 bolo rozhodnuté o odňatí parkovacieho preukazu. Ako je uvedené v bode 2. tohto rozsudku, krajský súd sa v napadnutom rozsudku zaoberal zákonnosťou rozhodnutia o odňatí preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom.

9. Okolnosť, že krajský súd sa pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 7501 zaoberal otázkou odňatia preukazu ŤZP-S a nie odňatia parkovacieho preukazu je tak závažnou skutočnosťou, ktorá sama o sebe naplní dôvodnosť podanej kasačnej sťažnosti z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP.

10. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa sa už v žalobe, podanej osobne na Okresnom súde Trnava dňa 11.10.2016, domáhala preskúmania nielen rozhodnutia žalovaného č. 7501 o odňatí parkovacieho preukazu, ale, podľa obsahu, aj preskúmania rozhodnutí o

nároku na príspevok na kúpu OMV a o odňatí kompenzácií, keď uviedla rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, označené ako č. TT1/OPPNKŤZPaPČ/SOC/2016/36669 zo dňa 12.05.2016 a č. TT1/OPPNKŤZP/SOC/ 2015/2942, ktoré mali obsahovať zamietnutie peňažného príspevku a odobratie kompenzácií. Napriek neúplnosti takto podanej žaloby krajský súd opomenul v súlade s § 59 ods. 1 SSP žalobkyňu vyzvať na doplnenie žaloby a uvedenie, preskúmania ktorých konkrétnych rozhodnutí žalovaného sa celkovo domáha. Taktiež opomenul v rámci poučenia o procesných právach žalobkyňu poučiť o možnosti zvoliť si za zástupcu advokáta podľa § 51 ods. 1 SSP, prípadne obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 26 ods. 2 SSP).

11. Krajský súd výzvou zo dňa 09.03.2017 žalobkyňu vyzval len na predloženie rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/7501 zo dňa 10.08.2016.

12. Žalobkyňa pritom dňa 31.03.2017 predložila krajskému súdu nielen rozhodnutie žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/7501 zo dňa 10.08.2016, ale súčasne aj ďalšie dve rozhodnutia žalovaného zo dňa 31.08.2016, a to č. UPS/US1/SSVOPPKPC2/ SOC/2016/7286/RAL, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie č. TT1/OPPNK ŤZPaPČ/SOC/2016/36669 zo dňa 12.05.2016 o nevyhovení žiadosti o peňažný príspevok na kúpu OMV, ako aj č. UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2016/7285/RAL, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie č. TT1/OPPNKŤZPaPČ/SOC/2016/9631 zo dňa 12.05.2016 o odňatí peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky OMV. Taktiež predložila prvostupňové rozhodnutie č. 2015/33468 zo dňa 06.05.2015 o odňatí preukazu ŤZP-S.

13. Krajský súd bez toho, aby využil postup podľa § 59 ods. 1 SSP, resp. bez toho aby rozhodol o prípadnom postúpení veci podľa §18 ods. 1 SSP, o spojení alebo vylúčení vecí na samostatné konanie podľa § 65 ods. 1 a § 66 ods. 1 SSP, sa zaoberal len rozhodnutím žalovaného č. 7501 zo dňa 10.08.2016.

14. Z vyššie uvedených dôvodov preto kasačný súd rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

15. V ďalšom konaní krajský súd bude postupovať v zmysle vyššie naznačeného, poskytne žalobkyni riadne procesné poučenie a zistí, či okrem rozhodnutí žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/7501 zo dňa 10.08.2016 a zo dňa 31.08.2016, UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2016/7286/RAL a UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2016/ 7285/RAL sa žalobkyňa žalobou zo dňa 11.10.2016 v spojení s podaním z 31.03.2017 mienila domáhať preskúmania aj prvostupňového rozhodnutia č. 2015/33468 zo dňa 06.05.2015 o odňatí preukazu ŤZP-S a rozhodnutia neznámeho obsahu číslo č. TT1/OPPNKŤZP/ SOC/2015/2942 zo dňa 13.05.2016 a vo vzťahu k nim prípadne rozhodne o postúpení veci. Následne vo veci (veciach) rozhodne. V novom rozhodnutí krajský súd rozhodne aj o náhrade trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

16. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.